

paa den Maade, at de indeholde Betyggelse, hvilket jeg ogsaa troer er Sundhedscollegiets Mening. Jeg troer ikke, at Sundhedscollegiet er endnu gaaet over til den Overbeviisning, at Cholera ikke er contagios; det har vistnok samme Tanter, som hidtil, om Contagiositet, men det, som især har bragt det til at tilraade Dvarantaineforanstaltningers Ophævelse, er den Overbeviisning, at disse Foranstaltninger ikke medføre nogen Betyggelse. Hvad de enkelte Forslag angaaer, kan jeg ikke Andet end fremdeles være enig med Minoriteten med en Undtagelse, som jeg har nævnt. Jeg kan paa ingen Maade erkjende, at det ligger i de Ord, som ere brugte i Udkastets § 3, at de Foranstaltninger, der kunne være hensigtsmæssige fra Sundhedspolitikets Side, eller at den Anmeldelse, der skal skee fra Sundhedspolitikets Side, skal skee, før end de Syge bringes i Land. Jeg vil gjerne tilstaae, at det i sig er meget fornuftigt og naturligt; men jeg troer ikke, man kunde sige, at Nogen havde overtraadt Loven, der bragte Cholerasyge eller Cholerallig iland og gjorde den befalede Anmeldelse bagester, og jeg seer ikke, hvorfor man skulde foretrække uklare Udtryk for klare. Hvad Udtrykket: „Sundhedspolitiket“ angaaer, saa troer jeg ikke, at det er saa rigtigt som „Dvarantainecommissionen“; jeg troer ikke, at Dvarantainecommissionen er en saa jabnorm Indretning, som den høitagtede Finansminister har udtalt; den er anordnet ved Forordningen 8de Februar 1805, og det er en Lov, som er udarbejdet med stor Sagskundskab og Omhyggelighed; desuden er det en Lov, og jeg veed ikke, om disse Dvarantainecommissioner kunne ophæves uden ved en ny Lov. Ialtfald bestaaer den i Dieblicket som en fra det sædvanlige Sundhedspolitie forffjellig Autoritet; men jeg havde oprindelig været tilbøielig til at troe, at man vilde i Dvarantainefager ved Sundhedspolitie forstaae Dvarantainecommissionen, hvor en saadan findes. Men da den høitagtede Finansminister har udtalt, at Sundhedspolitiket vel vilde iagttage at høre Dvarantainecommissionen og erholde dens Mening, førend det tog sin Beslutning, da det ellers kunde være udsat for at faae en Trettesættelse af Justitsministeren, saa synes deraf at kunne

sluttes, at Dvarantainecommissionen, hvor den eksisterer, ikke er den samme som Sundhedspolitiket i det omhandlede Tilfælde. Naar den høitagtede Finansminister har sagt i Anledning af det, jeg udtalte, foranlediget ved den ærede Ordførers Kritik over den svenske Regjering, at det Fornødne af ham i saa Henseende var udtalt, saa maa jeg bemærke, at jeg overmaade godt erindrer, at den høitagtede Finansminister vel har sagt, at de urimelige Foranstaltninger i Sverrig ikke vare at tilskrive den oplyste Regjering, men Løgestanden; men jeg troer ikke, at han har jagt Noget mod det formeentlige Urimelige i, at man forlangte Sundhedspas, enten udstedte eller attesterede af Consulerne, og det var det, jeg troede at maatte gaae imøde, fordi det staaer der som en Dadel mod den svenske Regjering, som jeg troede var aldeles ubeføjet.

Formanden: De af den ærede Rigsdagsmand omtalte Actstykker ere, efter Udvalgets Anmodning, fremlagte paa Thingets Bord til Medlemmernes Efterretning.

H. W. Hansen: Jeg kan ikke dele de Betænkkeligheder, som ere udtalte, navnlig af den ærede 4de kjøbenhavnske Landskingsmand (Blechingberg), med Hensyn til Bestemmelsen i § 1. Det forekommer mig, at man i diplomatisk Henseende ikke kan have den mindste Frygt ved at vedtage Bestemmelsen i denne Paragraph, da der jo i § 3 er foreskrevet Alt det, som kan være nødvendigt for at give fremmede Magter den Betyggelse, som de hidtil have havt ved Dvarantainen mod den gule Feber. Jeg finder den Bestemmelse, som er givet i denne Paragraph med Hensyn til Skibe, som komme fra Steder, hvor den gule Feber hersker, og som ere bestemte til danske Havne, saa vigtig for Handelsstandens Interesse, — og jeg troer, at der ogsaa bør tages Hensyn dertil — at jeg tør tillade mig at anbefale denne Paragraph til det ærede Things Vedtagelse. Jeg skal ganske vist erkjende, at hvis det kunde ansees nødvendigt, enten for den almindelige Sundheds eller for de politiske Forholds Skyld, at saadanne Indskrænkninger maatte finde Sted, da skulde jeg ikke have det allermindste at indvende derimod, men jeg troer virkelig, at der er saa